

gen, trænger til at ændres snarest muligt, og man anser de foran nævnte hertil sigtende Bestemmelser i Lovforslaget for hensigtsmæssige.

Ogsaa Lovforslagets øvrige Bestemmelser om „Kredsmøder“ af de danske i Grønland og om en samlet Drøftelse ved et Udvalg af de grønlandske Anliggender inden Revisionen af Loven af 27. Maj 1908 m. m., anser Flertallet for hensigtsmæssige.

Flertallet kan, som det vil fremgaa af foranførte, tiltræde Lovforslaget, men mener dog, at der kan være Anledning til at foretage to Ændringer i dette, hvilke imidlertid begge ere af underordnet Betydning. — Da der antagelig vil komme til at hengaa en halv Snes Aar, inden Loven af 1908 bliver revideret, synes det mindre heldigt allerede nu at fastsætte, paa hvilken Aarstid det i Lovforslagets § 6 nævnte Udvalg skal træde sammen m. m. Man foreslaar derfor, at Bestemmelsen herom skal udgaa (Ændringsforslag Nr. 1). — Lovforslagets Titel passer mindre godt, fordi der ved Lovforslaget ikke alene tilsigtes en Ændring i Loven af 27. Maj 1908, hvilket man skulde antage efter Titelens Ordlyd, men ogsaa i Loven af 1. April 1905. Den oprindelige Titel, der blev ændret i Landstinget, foreslaas genindsat som bedre stemmende med Lovforslagets Indhold (Ændringsforslag Nr. 2).

Flertallet mener, at de grønlandske Anliggender have været Genstand for en saa indgaaende Drøftelse baade i og udenfor Rigsdagen i de senere Aar, samt at Bestemmelserne i Lovforslaget ere saa let overskuelige og derhos saa vel begrundede, at Folketinget maa kunne tage Stilling til Sagen straks. Hvis den ikke bliver tilendebragt nu, saaledes at der kan komme Ro i det grønlandske Spørgsmaal og blive tilvejebragt en hensigtsmæssig Ordning af det indbyrdes Forhold mellem Forvaltningen, Handelen samt Kirke- og Skolevæsenet, vil det let medføre skadelige Følger, navnlig for den grønlandske Befolk-

ning. — Flertallet anbefaler derfor Lovforslaget til *hurtig Fremme*.

Et *Mindretal* (Bang, P. Munch, Povlsen, Stauning, Wilmann og Zahle) mener ikke, at det vil være forsvarligt at gennemføre Lovforslaget uden en nærmere Prøvelse end den, der har kunnet finde Sted paa dette Tidspunkt af Samlingen.

Forslaget gaar ikke blot ud paa at bryde med den i 1908 indførte Ordning af Grønlands Styrelse kun 1 Aar efter, at denne helt er gennemført, men ogsaa paa at foretage Ændringer paa Omraader, der ikke berørtes af Loven af 1908. Det er da af en saadan Betydning, at det allerede af den Grund maa kræves, at Folketinget faar Lejlighed til en virkelig Prøvelse deraf. Og desuden finder Mindretallet Hensigtsmæssigheden af de stillede Forslag yderst tvivlsom. Det skønnes saaledes ingenlunde, at der ved dette Forslag naas den af Ministeriet tilsigtede Enhed i Styrelsen. Ikke blot kommer Direktøren, der efter Indenrigsministerens Opfattelse skal være en Art Departementschef i Indenrigsministeriet, i den for en Departementschef noget ejendommelige Stilling at staa under to Ministre. Men ogsaa Bestemmelsen af Forholdet mellem Direktøren og Handelschefen er saa usikker, at den snarere synes egnet til at forøge de Brydninger, der ere en Hovedgrund til Forslagets Fremkomst, end til at formindske dem. Ogsaa Direktørens Stilling overfor det grønlandske Kirke- og Skolevæsen synes efter Forslaget ganske uklar.

Mindretallet mener derfor, at der vilde være Grund til at underkaste Forslaget betydelige Ændringer, men for at disse skulde kunne faa en tilfredsstillende Karakter, vilde der kræves en indgaaende Udvalgsbehandling, hvor omfattende Oplysninger stilledes til Raadighed, ligesom man gennem Udkast til Instrukser og lignende fik Klarhed over, hvilket Indhold Indenrigs- og Kultusministeriet tænkte sig at give Forslagets ubestemte Ord. En saadan Behandling har imidlertid aldeles ikke